

KARTA PRZEDMIOTU (SYLABUS)

**SEMINARIUM
ANALIZA LITERATURY WOKALNEJ BELCANTO I JEJ PRAKTYKA WYKONAWCZA****Kierunek** Wokalistyka**Specjalność** Wokalno- Aktorska**Typ przedmiotu** Specjalistyczny**Rok II magisterski, semestr III****Wymagania wstępne**

Wiedza i umiejętności na poziomie dyplomu magisterskiego

Wymagania końcowe

Zaliczenie ze stopniem, udział w koncercie, kończącym semestr

Cel kształcenia

Znajomość stylu wykonawczego utworów wokalnych związanych z techniką belcanto

- umiejętność wykonania fragmentów recytatywowych, różniących się zasadniczo od recytatywów barokowych i klasycznych
- pokonywanie trudności technicznych, związanych z przebiegami koloraturowymi i tradycją popisowych kadencji
- zadanie główne - szczególna kontrola techniki legato, dotycząca również baroku i klasycyzmu, ale w specjalnie troskliwy sposób kultywowana w technice śpiewu belcanto
- podobnie, jak epoce baroku i klasycyzmu- związek muzyki z ilustracyjnością tekstu, zwłaszcza w recytatywach
- związek melodii wokalne z tekstem w różnych językach, zwrócenie uwagi na uzależnienie impostacji spółgłoski i samogłoski od szczególnych cech danego języka obcego, lub rodzimego
- zwrócenie uwagi na wyjątkowy związek legata i belcanto z muzyką instrumentalną tej epoki, partnerowanie instrumentalistom- w wypadku tych zajęć- fortepianowi, z uwagami dotyczącymi ew. współpracy z orkiestrą

Efekty kształcenia po ukończeniu przedmiotu**w zakresie wiedzy:**

- student zwraca szczególną uwagę na trudności techniczne i pokonuje je używając wytrenowanego oddechu śpiewaczego, służącego, razem z doskonale zrozumiałym pojęciem pozycji śpiewaczej do wykonania fraz w utworach wokalnych legato
- student zdaje sobie sprawę z trudności wykonania legata w różnych językach, które są dla niego językami obcymi oraz przekłada zdobytą wiedzę na wykonawstwo również w języku rodzimym.
- student poszerza repertuar o mniej znane utwory, zwłaszcza kompozytorów polskich ze szczególnym uwzględnieniem twórczości Karola Kurpińskiego oraz popisowych arii Stanisława Moniuszki, gdzie użyta jest technika belcanto / np. aria Ewy z opery Hrabina, aria Hanny z opery Straszny Dwór, aria Zofii z opery „Nowy don Kichot.” i wielu innych/

w zakresie kompetencji społecznych:

- student potrafi współdziałać z innymi wykonawcami, inspirując towarzyszący instrument, lub zespół i wzajemnie, szanując pomysły wykonawcze partnerów
- student proponuje wykonanie publiczne mniej znanych kompozycji twórców polskich i zagranicznych, poszerzając tym samym możliwości poznawcze słuchaczy

Metody nauczania:

Ponieważ technika belcanto zawarta jest głównie w kompozycjach Belliniego, Rossiniego i Donizettiego, w pracy nad utworami wokalnymi powyższych kompozytorów zwracam szczególną uwagę na przydzielenie studentom utworów, adekwatnych do ich aktualnych możliwości technicznych, tak jednak, aby stanowiły one wyzwanie artystyczne w celu rozwoju technicznego i muzycznego danej osoby, a także pasowały do jej temperamentu artystycznego.

Staram się o dobór utworów efektownych, a często mało znanych.

Szczególną uwagę zwracam na możliwość propagowania repertuaru polskiego / wspomniana duża ilość utworów K. Kurpińskiego, twórczość St. Moniuszki - patrona Akademii/

Do repertuaru włączam również Composizioni da Camera V. Belliniego, które nie są wprawdzie ariami, ale ze względu na zróżnicowany stopień trudności stanowią świetny materiał dydaktyczny.

Wykorzystuję również pieśni G. Rossiniego oraz niektóre pieśni G. Verdiego.

Literatura

- W. Bregy - Elementy techniki wokalne
- K. Zachwatowicz - Polskie Belcanto
- P. Kamiński- Tysiąc i jedna opera
- Fr. Martiensen- Lohmann - Kształcenie głosu śpiewaka
- Encyklopedia Muzyczna PWM
- zbiory własne nutowe wraz z przedmowami muzykologów i znawców przedmiotu

Nakład pracy studenta potrzebny do osiągnięcia efektów uczenia się:

Rok	I		II		III		IV	
Semestr	1	2	3	4	5	6	7	8
Punkty ECTS			2					
Ilość godzin w semestrze			30					
Sposób zaliczenia			ZO					
Legenda	E – egzamin, ZO – zaliczenie z oceną, Z – zaliczenie bez oceny							

Imię i nazwisko wykładowcy/wykładowców:

prof. dr hab. Jadwiga Rappé